

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

موافقنامه ها

مراجع تصویب: مجلس شورای اسلامی
شماره ویژه نامه: ۹۶۳

پنجشنبه، ۱ تیر ۱۳۹۶

سال هفتاد و سه شماره ۲۰۵۴

قانون موافقنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

شماره ۲۲۱۸۴/۲۱۰۵

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۱۰۴۱۹۵/۵۳۴۰۲ مورخ ۲۳/۸/۱۳۹۵ در احرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۲۰/۲/۱۳۹۶ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۲۵۷۴۴۵

وزارت راه و شهرسازی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و شیش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۰/۲/۱۳۹۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۲۱۸۴/۲۱۰۵ مورخ ۲۴/۲/۱۳۹۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.
با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۱۸) موافقنامه می‌باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

شماره ۲۹/۳/۱۳۹۶

**قانون موافقنامه حمل و نقل دریایی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره**

ماده واحد. موافقنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره (جنوبی) مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه می‌ادله استناد آن داده می‌شود.
تبصره - در اجرای این موافقنامه و اصلاحات بعدی آن رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقنامه حمل و نقل دریایی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره**

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که از این پس با عنوان «طرفهای متعاهد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاوه که تحکیم روابط دوستانه بین دو طرف متعاهد، با هدف توسعه همکاری در زمینه حمل و نقل دریایی براساس اصول برابری و حقوق حاکمه، حقوق متقابل، منافع دوچاره، آزادی دریانوردی و عدم تعیض طبق موافقنامه‌های بین‌المللی الزامآور برای طرفهای متعاهد در زمینه حمل و نقل دریایی، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقنامه:

- ۱- اصطلاح «مقام صلاحیتدار» به معنی زیر است:
 - برای دولت جمهوری اسلامی ایران: وزارت راه و شهرسازی (سازمان بنادر و دریانوردی);
 - برای دولت جمهوری کره: وزارت اقیانوس‌ها و شیلات.

۲- اصطلاح «کشتی هر طرف متعاهد» به معنی کشتیهای تجاری است که در قلمرو هر طرف متعاهد ثبت شده و تحت پرچم ملی آن تردد می‌نماید. این اصطلاح شامل موارد زیر نمی‌شود:

- (الف) کشتیهای جنگی
- (ب) شناورهای گشت ساحلی و انتظامی
- (پ) شناورهای ماهیگیری
- (ت) شناورهای بیمارستانی

- ث) شناورهای دولتی مورد استفاده در امور غیرتجاری
 ج) شناورهای تحقیقاتی و
 ج) شناورهایی که دارای کارکرد عمومی می‌باشد.
- ۳- اصطلاح «شرکت کشتیرانی طرف متعاهد» به معنی شخص حقیقی یا حقوقی با دیگر نهادی است که در بکی از طرفهای متعاهد براساس قوانین و مقررات لازمالاجراهی آن به ثبت رسیده، دارای محل اقامت یا مقر ثبت شده در آن طرف متعاهد می‌باشد و مجاز به دریانوردی بین‌المللی است.
- ۴- اصطلاح «خدمه» به معنی فردی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاهد به کار گمارده شده و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج گردیده و دارای شناسنامه دریانوردی باشد که به‌گونه پیش‌بینی شده در ماده (۱۱) این موافقنامه توسط مرجع صلاحیت‌دار یک طرف متعاهد صادر و یا به‌رسمیت شناخته شده است.
- ۵- اصطلاح «بندر طرف متعاهد» به معنی محلی از یک طرف متعاهد است که دارای موقعیت و تأسیسات بندری می‌باشد و بر روی حمل و نقل دریایی بین‌المللی باز است.
- ۶- اصطلاح «مسافر» به معنی فردی است که به‌محض قرارداد حمل به وسیله کشتی حمل شود، بدون آن که نام وی در فهرست خدمه کشتی هر یک از طرفهای متعاهد ذکر شده باشد و یا به‌محض قرارداد در آن به انجام کاری اشتغال داشته باشد.

ماده ۲۰- توسعه حمل و نقل دریایی

- ۱- طرفهای متعاهد باید:
- (الف) به توسعه حمل و نقل دریایی بین طرفهای متعاهد و تلاشهای مشترک برای رفع مشکلاتی که ممکن است مانع گسترش حمل و نقل دریایی بین بنادر طرفهای متعاهد شود، کمک نمایند.
- (ب) مشارکت نامحدود شرکتهای کشتیرانی طرفهای متعاهد در حمل و نقل بار بین طرفهای متعاهد و همچنین بین یک طرف متعاهد و هر کشور ثالث را ترغیب نمایند؛ و
- ۲- کشتیرهای هر طرف متعاهد می‌توانند به بنادر طرف متعاهد دیگر وارد شوند و همچنین به حمل و نقل مسافر و بار بین دو طرف متعاهد و نیز بین یکی از طرفهای متعاهد و کشورهای ثالث پیروزند. معاد این بند همچنین در مورد کشتیرهای احراهای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاهد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.
- ۳- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده به حقوق شرکتهای کشتیرانی کشورهای ثالث و همچنین کشتیرهایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل دریایی بین بنادر طرفهای متعاهد و با بنادر کشورهای ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد ساخت.

ماده ۲۱- عدم تبعیض و رقابت آزاد

طرفهای متعاهد قواعد رقابت آزاد و عدم تبعیض در کشتیرانی بین‌المللی را رعایت خواهند نمود.

ماده ۲۲- نمایندگی و شعبه

- شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاهد می‌توانند نسبت به تأسیس نمایندگی‌ها یا شعب در قلمرو طرف متعاهد دیگر طبق قوانین و مقررات لازمالاجراء در طرف متعاهدی که نمایندگی‌ها یا شعب مذکور در آن تأسیس می‌شود، اقدام نمایند.

ماده ۲۳- انتقال آزاد درآمد

هر طرف متعاهد طبق قوانین و مقررات ملی خود به شرکتهای کشتیرانی طرف متعاهد دیگر حق استفاده، تسعیر و انتقال آزاد درآمد حاصل از خدمات کشتیرانی ارائه شده در کشور خود را اعطاء می‌نماید.

ماده ۲۴- رفتار با کشتیرها در بنادر و دریای سرزمینی

- ۱- هر یک از طرفهای متعاهد در بنادر، آبهای داخلی و دریای سرزمینی خود نسبت به کشتیرها، بارها، خدمه و مسافران طرف متعاهد دیگر در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که نسبت به کشتیرها، بارها، خدمه و مسافران کشتی خود معمول می‌دارد:

(الف) دسترسی به بنادر طرفهای متعاهد،

(ب) طرز رفقار در طول مدت توقف و خروج از بنادر،

(پ) استفاده از تسهیلات بندری برای حمل بار یا مسافر،

(ت) دسترسی به تمامی خدمات و تسهیلات بندری.

- ۲- مفاد این ماده در مورد کشتیرهای اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاهد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

ماده ۲۵- موضوعات خارج از حیطه شامل موافقنامه

- ۱- این موافقنامه امتیازهای کشتیرانی ساحلی (کابوتاز)، یدک‌کشی، راهنمایی و سایر خدمات مربوط به حمل و نقل دریایی که برای شرکتهای کشتیرانی یا سایر مؤسسات و همچنین برای اتباع یا ساکنان طرف متعاهد اختصاص یافته است را شامل نخواهد شد.

- ۲- با این وجود، مفاد بند (۱) این ماده در مورد کشتیرانی ساحلی، در صورتی که کشتی هر یک از طرفهای متعاهد بین بنادر طرف متعاهد دیگر برای تخلیه بار یا پیاده کردن مسافر حمل شده از کشور ثالث یا باگیری یا سوارکردن مسافر بر روی کشتی و حمل آنها به کشور ثالث به فعالیت پردازد، اعمال نخواهد شد.

ماده ۲۶- رعایت قوانین لازمالاجراء

- ۱- کشتیرهای یک طرف متعاهد، همچنین بارها، خدمه، مسافران آنها در زمانی که در قلمرو طرف متعاهد دیگر می‌باشند مشمول قوانین و مقررات لازمالاجراء در طرف متعاهد اخیر بهویژه مقررات راجع به اینمی حمل و نقل دریایی، ورود، توقف و خروج خدمه و مسافران، ورود و خروج بار، عبور از مرز، مهاجرت، گمرکات، مالیات، حفاظت از محیط زیست و نیز مقررات بهداشتی خواهند بود.

- ۲- کشتیرهای یک طرف متعاهد در زمانی که در قلمرو طرف متعاهد دیگر هستند مشمول مقررات مربوط به تجهیزات، تسهیلات، وسائل اینمی، اندازه‌گیری و قابلیت دریانوردی کشتی خواهند بود که براساس موافقنامه‌های بین‌المللی مرتبط، برای کشور صاحب پرچم الزام‌آور می‌باشد.

- ۳- مفاد این ماده در مورد کشتیرهای اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکتهای کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرفهای متعاهد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

ماده ۲۷- تسهیل حمل و نقل دریایی

- طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات لازمالاجراء در قلمرو خود، تمامی اقدامات لازم را اتخاذ خواهند نمود تا تشریفات اداری، گمرکی و بهداشتی و همچنین هرگونه تشریفات بندری دیگر حاکم در بنادر خود را تسهیل و ساده‌سازی نمایند.

ماده ۲۸- شناسایی مقابل مدارک کشتی

۱- هر طرف متعاهد، تابعیت کشته طرف متعاهد دیگر را براساس اسناد موجود در کشتی که توسط مقامهای صلاحیتدار کشور صاحب پرچم طبق قوانین و مقررات لازمالاجراء در آن صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.

۲- هر طرف متعاهد همه استاد کشتی طرف متعاهد دیگر را که مربوط به تجهیزات، خدمه و ظرفیت کشتی باشد و همچنین سایر گواهینامه‌ها و اسناد صادره توسط مقامهای صلاحیتدار کشور صاحب پرچم طبق قوانین و مقررات لازمالاجراء در آن صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.

۳- هر طرف متعاهد گواهینامه‌های بین‌المللی اندازه‌گیری ظرفیت را که با رعایت ضوابط کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر صادر شده و یا مورد شناسایی قرار گرفته باشد، به رسمیت خواهد شناخت. کشتیهای یک طرف متعاهد که دارای گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت معتبر می‌باشند از اندازه‌گیری مجدد در بنادر طرف متعاهد دیگر معاف خواهند بود.

ماده ۱۱- مدارک شناسایی خدمه

۱- هر طرف متعاهد مدارک شناسایی رسمی کشته طرف متعاهد دیگر می‌باشند و توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد اخیر صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت و به دارندگان این مدارک به هنگام اعطای حق عبور از مرز کشور، حقوق موضوع ماده (۱۲) این موافقنامه را اعطاء خواهد نمود.

این مدارک عبارتند از:

- (الف) برای اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران - مدرک شناسایی دریانوردان؛ و
- (ب) برای اتباع دولت جمهوری کره - گواهینامه دریانوردان.

۲- ظرفهای متعاهد حداکثر سی روز پس از لازمالاجراء شدن این موافقنامه مدارک نمونه موضوع بند (۱) این ماده را از طریق مجازی دیپلماتیک مبادله خواهند نمود. ظرفهای متعاهد هرگونه تغییر در نوع مدارک مزبور را نیز حداکثر سی روز قبل از انجام تغییر یا ارائه آن، به یکدیگر اطلاع خواهند داد.

۳- خدمه کشتی یک طرف متعاهد که از اتباع کشور ثالث می‌باشند، هنگام عبور از مرز دولت طرف متعاهد دیگر باید دارای تأییدیه‌ای طبق مفاد مقرره ۱/۲ کنوانسیون بین‌المللی استانداردهای آمورش، صدور گواهینامه و نگهبانی دریانوردان باشند که توسط مقامات صلاحیتدار طرف متعاهد مزبور یا کشور ثالثی صادر شده است که توسط مقامات صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته شده است.

ماده ۱۲- ورود، گذر و اقامت خدمه

۱- هر طرف متعاهد در زمان توقف کشتی طرف متعاهد دیگر در بنادر خود، به خدمه کشتی مزبور که دارای یکی از مدارک موضوع بندۀای (۱) و (۲) ماده (۱۱) این موافقنامه می‌باشند، اجازه خواهد داد تا طبق قوانین و مقررات لازمالاجrai آن طرف متعاهد در طی توقف کشتی در بنادر آن، به ساحل بروند و در محوطه شهر بندري توافق نمایند، مگر آنکه طرف متعاهد دلایل موجوی برای عدم اجازه به جهات بهداشت عمومی، اینی عمومی، نظم عمومی یا امنیت ملی داشته باشد. در صورت امتناع از اعطای اجازه مزبور، طرف متعاهد پیشین مراتب را با دلایل یادشده از طریق نمایندگی سیاسی یا کنسولی به طرف متعاهد اخیر اعلام می‌نماید.

۲- هر خدمه‌ای که دارای مدارک موضوع بندۀای (۱) و (۳) ماده (۱۱) این موافقنامه و در صورت لزوم روادید می‌باشد می‌تواند از قلمرو طرف متعاهد دیگر برای اهداف زیر گذر نماید:

- (الف) ملحق شدن به کشتی خود یا انتقال به کشتی دیگر؛

(ب) ملحق شدن به کشتی خود در کشور دیگر برای بازگشت به کشور موطن خود، یا

(پ) هرگونه منظور دیگر که به تأیید مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر رسیده باشد.

۳- مقامهای صلاحیتدار یک طرف متعاهد برای هر خدمه طرف متعاهد دیگر که در قلمرو آنها در بیمارستان پذیرش شده باشد، برای مدت زمان لازم جهت درمان، اجازه اقامت را صادر خواهد نمود.

۴- ظرفهای متعاهد را رعایت بند (۱) این ماده، حق ممانعت از ورود افراد نامطلوب به قلمرو خود را حتی در مواردی که این افراد دارای مدارک موضوع ماده (۱۱) این موافقنامه و در صورت لزوم روادید باشند، برای خود محفوظ می‌دارند.

۵- مفاد بندۀای (۱) تا (۲) این ماده تأثیری بر قوانین و مقررات ظرفهای متعاهد در زمینه ورود، گذر، اقامت و خروج افراد بیگانه نخواهد داشت.

ماده ۱۳- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشتی یک طرف متعاهد در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاهد دیگر دچار سانجه‌ای شود یا با خطر دیگری مواجه شود، مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد اخیر تا همان حدی که با کشتی تحت پرچم خود رفتار می‌نمایند، تمامی اقدامات لازم را برای کمک و مساعدت به خدمه، مسافران، کشتی و بار به عمل می‌آورند. ظرفهای متعاهد در هنگام تعیین علل بروز سوانح دریایی باید مفاد مصوبات سازمان بین‌المللی دریانوردی را که برای ظرفهای متعاهد الزام‌آور می‌باشد، رعایت نمایند.

۲- در صورتی که یک طرف متعاهد تشخیص دهد یک کشتی از طرف متعاهد دیگر، با یک حادثه یا هر خطر دیگر موضوع بند (۱) این ماده مواجه شده، باید در اولین فرصت ممکن حادثه را به نزدیکترین نمایندگی کنسولی طرف متعاهد اخیر اعلام نمایند.

۳- بروز سانجه یا وضعیت اضطراری برای کشتی یک طرف متعاهد در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاهد دیگر باید فوری توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد نخست به آگاهی مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد اخیر برسد. تجهیزات و سایر اموال، بار، قطعات یدکی و تدارکات موجود بر روی کشتی خسارتهای از کلیه حقوق گمرکی، عوارض و مالیات‌ها معاف خواهد بود، مشروط بر اینکه برای اهداف تجاری در قلمرو آن طرف متعاهد اخیر تخصیص نشده باشند.

۴- مفاد این ماده در مورد کشتیهای اجراء‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکهای کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات ظرفهای متعاهد تردید می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

۵- مفاد بندۀای (۱) تا (۴) این ماده خدمه‌ای به حق اقامه دعوی برای مطالبه هزینه‌های مربوط در زمینه خدمات جستجو و نجات دریایی، مساعدت و کمک ارائه شده به کشتی، مسافران، خدمه و بار آن وارد نمی‌نماید.

ماده ۱۴- همکاری فنی

ظرفهای متعاهد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری‌های دوجانبه دریایی در زمینه حمل و نقل دریانوردی به کار خواهند گرفت و شرکتهای کشتیرانی و هر مؤسسه مرتبط با حمل و نقل دریانوردی خود را به گسترش فعالیت در تمامی زمینه‌های همکاری ترغیب خواهند نمود. این همکاری شامل موارد زیر خواهد بود:

- (الف) تجسس و نجات؛
- (ب) حفاظت از محیط زیست دریایی؛

- پ) مدیریت دریایی؛
- ت) آموزش دریایی؛
- ث) اینمنی دریایی؛
- ج) تبادل اطلاعات؛

ج) کنترل کشور صاحب بندر؛ و
ح) آینه‌نامه بین‌المللی امنیت کشتی و تسهیلات بندری.

ماده ۱۵- کارگروه مشترک

کارگروه مشترکی مشتمل از نمایندگان مقامهای مربوط به تناوب و به شکل ادواری در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد و یا بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاهد در موارد زیر تشکیل می‌شود:

- الف. بحث و بررسی در مورد مسائلی که ممکن است در اجرای این موافقتنامه بروز نماید؛
- ب. انجام مطالعات مشترک درخصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی.

ماده ۱۶- حل و فصل اختلافها

۱- هرگونه اختلاف ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه، از طریق مذاکره توسط مقامهای صلاحیتدار طرفهای متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۲- در صورتی که اختلاف از طریق فوق حل و فصل نشود، موضوع از طریق مجازی دیبلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۷- اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با توافق کتبی طرفهای متعاهد می‌تواند اصلاح شود. هرگونه اصلاح با رعایت مفاد ماده (۱۸) این موافقتنامه لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۸- لازم‌الاجراء شدن

۱- این موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه طرفهای متعاهد از طریق مجازی دیبلماتیک مبنی بر تکمیل تشریفات لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای مدت نامحدود باقی می‌ماند مگر اینکه هر یک از طرفهای متعاهد با ارائه یادداشت کتبی از طریق مجازی دیبلماتیک، طرف متعاهد دیگر را از قصد خود برای فسخ این موافقتنامه مطلع نمایند. در این صورت موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ دریافت یادداشت مذبور توسط طرف متعاهد دریافت‌کننده، از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

ماده ۱۹- زبان

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و نوゼده ماده در دو نسخه به زبانهای فارسی، کره‌ای و انگلیسی تنظیم شده است و همه متنون از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۱۲ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۶ میلادی در تهران به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره رسید.

وزیر راه و شهرسازی	بیونگ سه	عباس آخوندی	جمهوری اسلامی ایران	از طرف دولت
--------------------	----------	-------------	---------------------	-------------

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و نوゼده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیستم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و شیش مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۲۰/۳/۱۳۹۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئيس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

